

Mit elskte barn, du himlens gave
Tekst: P. C. Ottesen,
Melodi: C. E. F. Weyse

1.

Mit elskte barn du himlens gave,
sov sødt, nyd uskylds blide ro;
dig, spæde blomst i livets have,
jeg pleje vil så ømt og tro

2.

Mit øje kærligt på dig hviler,
din søvn, jeg synes, styrker mig,
og når du vågen til mig smiler,
o! da er jeg så lykkelig.

3.

Jeg beder Gud dig bevare,
han er jo barnets bedste ven,
at han vil fjerne nød og fare,
og lede ad banen vej

4.

Voks op! mit barn, men ej du glemme,
at himlen er dit rette hjem,
følg altid dydens blide stemme,
da går du trygt mod målet frem.

5.

Og venskab, fred og stille glæde
dig følge på tidens hav,
og gode ville dig begræde
når du har brudt din vandringsstav

Peter Chr. Ottesen 1794—1858
Christoph Ernst Friedrich Weyse, 1774-1842